

"אורות הפרשה" עלון פרשת השבוע כיתה קטנה אבל גדולה!

בס"ד ♦ שבת קודש פרשת קרח ♦ ל' תמוז תשע"ג ♦ עלון מספר 38

זמני השבת – שעון קיץ		
מוצ"ש	הד"נ	
20:25	19:07	ירושלים
20:28	19:24	תל אביב
20:29	19:16	חיפה
20:25	19:21	באר שבע

העלון יוצא לעילוי נשמת חיילי צה"ל שנפלו על קידוש השם הי"ד

הדרך בעבודת ה' - הרב צחור נועם

וַיִּדְבַר אֶל קָרַח וְאֶל כָּל קְרַח וְאֶל כָּל עֲדַתוֹ לֵאמֹר בִּקֶּר וַיִּדַע ה' אֶת אֲשֶׁר לוֹ וְאֶת הַקְּדוֹשׁ וְהַקְּרִיב אֵלָיו וְאֶת אֲשֶׁר יִבְחַר בּוֹ וְקִרְיַב אֵלָיו: [במדבר פרק טז ה].

רבים השואלים מהיכן יש למצוא כוח וסיוע ועזר לעמוד ולהתמודד בחיי היום יום מול התאוות הרעות, מול חלישות הדעת, מול השגרה המחלישה, הרגש החלש והיצר המתעורר בכל יום כאילו נולד מחדש וכוחו במתניו. ואכן, שאלה יסודית היא בהבנת דרכי החיים והמשמעות הרוחנית הנדרשת מן האדם על ידי בוראו כנאמר "וְעֵתָהּ יִשְׁרָאֵל מָה ה' אֱלֹהֶיךָ שֶׁאֵל מֵעַמּוֹךְ כִּי אִם לִיְרָאָה אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ לְלַקֵּחַ בְּכָל דְרָכֶיךָ וּלְאַהֲבָה אֹתוֹ וְלַעֲבֹד אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ" (דברים פרק י יב).

בפרשתנו מצינו דרך מרכזית בעבודת ה' ויראתו וחיזוק האמונה בו יתברך על כל הקורה לנו בכל צעד ושעל בימי חיינו בעולם ההכנה הזה, בפרוזדור זמני שכולו אך ורק על מנת להביא לחיי העולם הבא – עולם הנאצל הנשמתי, והוא שרמזה לנו התורה בדברי משה רבנו זיע"א "בִּקֶּר וַיִּדַע ה'" היינו כשאדם ניעור משנתו מיד הוא מייחד את השם הגדול והנורא עליו, על אבריו הגשמיים והרוחניים, על כל מחשבה דיבור ומעשה, ומהכנה זו הריהו כסא ומרכבה קדושה כמובא "אֶת אֲשֶׁר לוֹ", ר"ת ל"ב, כציווי "ולעבדו בכל לבבכם", ואזי המכין עצמו לקבל את השפע הרוחני והקדושה מתוך אמונה שלמה אזי זוכה הוא "ואת הקדוש יקריב אליו". אשר על כן אומרים אנו מיד בהקיצנו משנתנו "מודה אני לפניך ... רבה אמונתך", שמרבים אנו את אמונתנו בו יתברך מיד עם בקר, והוא הנרמז "בקר ויודע ה'", כי היודע את הקב"ה מיד בקומו משנתו הרי מגלה הוא את דעתו הפנימית העמוקה כי אין עוד מלבדו יתברך, ומלכותו בכל משלה.

ועוד יש לומר שבהיות הבוקר כוח החסדים גדול הוא ומתרבה כאור היום ההולך ומאיר, ומידה כנגד מידה מודד הקב"ה לברואיו, כנאמר מפי דוד מלך ישראל "הַשְּׁמִיעֵנִי בַּבֶּקֶר חֲסִדְךָ כִּי בְךָ בְטַחְתִּי הוֹדִיעֵנִי דְרָךְ זֶה אֱלֹהֶיךָ כִּי אֱלֹהֶיךָ נִשְׂאֵתִי נַפְשִׁי" [תהלים פרק קמג ח]. אלא, בהיותינו בשר ודם ואין בכוחנו לעבדו בלבב שלם אלא אחר עבודה רבה ותמידית, החסד הבא עלינו ואלינו הוא בהגבלת ובחסרון, כי אין כוח למקבלים להכיל את גודל חסדו יתברך, הוא הנרמז לנו במילת "בקר" חסד אות וא"ו, הרומז ל"ג מידות של רחמים, והוא שכתב רש"י הקדוש [שם] "בצמוח הגאולה", היינו שכשם שהגאולה צומחת ועולה כך האדם ישים בליבו דרך ישע וירגיל עצמו לקבל עול מלכות שמים באמונה גדולה ואהבה עצומה מיד כשניעור משנתו ועל ידי זה, יכין את כלי הנפש שלו "כי אליך נשאתי נפשי", לקבל את חסדו יתברך שיפשיע עליו ברכות מכל בכל כל בגשמיות ורוחניות כהנה וכהנה עד שיקויים בן דברי הנביא "והריקותי לכם ברכה עד בלי די" [מלאכי ג] וארז"ל [תענית ט, א] עד שיבלו שפתותיכם מלומר די", והוא שסיים הפסוק בפרשה " וְאֶת אֲשֶׁר יִבְחַר בּוֹ יִקְרִיב אֵלָיו", היינו שמי בוחר בקב"ה הרי מודדים לו כנגדו "יקריב אליו". אכ"ר.

למשפחת כיתה ט/3 שלוחה ברכת שבת שלום

יו"ל ע"י כיתה ט/3 ישיבת ירושלים לצעירים מחזור מ"ט תשע"ג כל הזכויות שמורות

1. "קרח בן יצהר בן לוי". מדוע הוזכר יחוסו?
2. ידוע הפתגם "כשמו כן הוא". כיצד רמוזים תכונותיו של קרח בשמו?
3. עיין בגמרא סנהדרין ק"י וענה: א. מה מקור עושרו של קרח? ב. במה מתבטא עושרו הרב?
4. איזה כלל נלמד מהסמיכות: "ויקח קרח... דתן ואבירים"?
5. ציין 2 מקורות בתורה בהם נזכר התואר "אנשי שם".
6. לאיזו אישה בפרשתנו מתייחס הפסוק: "חוכמת נשים בנתה ביתה" (משלי י"ד)?
7. איזה כלל נלמד מהפסוק: "וישלח משה לקרא לדתן ואבירים" (רש"י)?
8. מי אמר למי בפרשתנו: "העיני האנשים ההם תנקר"?
9. איזו מידה כנגד מידה יש בעונש שקיבלו קרח ועדתו?
10. מהי הקירבה המשפחתית של קרח למשה?

"שמירת הלשון" – הלכות לשון הרע, כלל ד', סעיף ח

ואף על פי שאסור לספר בגנותו, אבל מותר לספר לבנו או לתלמידיו ולהזהירם לא להתחבר איתו כדי שלא ילמדו ממעשיו. כי מה שהתורה הזהירה מלשון הרע, הוא אם כוונתו לבזות את חברו ולשמוח בקלונו. אבל אם כוונתו לשמור את חברו שלא ילמד ממעשיו, פשוט שמותר לספר. אבל חשוב שיבאר את הטעם למי שמספר לו שמספר לו כדי להזהירו, כדי שלא יטעה השומע להכשיר לספר לשון הרע. וגם שלא יתמה על המספר שהוא סותר את עצמו.

הודעות ועדכונים

שבת פרשת קרח - שבת חופשית
 החזרה לשיבה – יום א' 11:00

הורים יקרים
 ניתן להקדיש עלונים ושיעורים לע"נ קרוביכם ע"ה
 שיעורים קבועים בפ"ש ובמוסר מועלים לאתר כל שבוע בימי חמישי.
 האזנה נעימה.

מסופר על הבעל שם טוב, שנכנס לבית הכנסת וראה שם מגיד מוסר שהחל לייסר את הקהל. בקול גדול הטיח דברים קשים כגידים, "גשם ומטר אתם מבקשים?! יבול ופרנסה אתם שואלים?! האם את חובכם כלפי הקב"ה כבר מילאתם?! אתם חיים כבהמות ממש וכהדיוטות חסרי דעת!". "עצירת הגשמים היא רק ההתחלה, אחרי הרעב יבואו מגפות נוראות. בניכם יישארו יתומים, נשותיכם אלמנות". זעקות שבר נשמעו מעזרת-הנשים. פניהם של הגברים הביעו אימה וחרדה. הם לא העזו להישיר מבט אל הדרשן, שהוסיף לשפוף על ראשם אש וגפירת ולאיים בעונשים אימים ונוראים. "שא, שא!" נשמע לפתע קול צעיר מפינת בית הכנסת. הכול היפנו מבטים משתאים לעבר הבחור הצעיר. גם המגיד שעל הבימה הביט בתדהמה בצעיר עוטה הפרווה שהעז להסותו. זה נעץ בו את עיניו היוקדות וקרא לעברו בקול גדול: "מי שמך לבוא ולהתעמר בבניו של הקב"ה! מי התיר לך להתעלל שעה ארוכה בנשמותיהם של יהודים פשוטים, העובדים את ה' בתמימות!" אור ניצת בעיניהם של היהודים הפשוטים בשומעם את הדברים ובראותם את מבוכת המגיד. הם היפנו את פניהם אל הבחור, שהופיע להם כמלאך מושיע ותלו בו עיניים מייחלות. "יהודים יקרים, דעו כי הקב"ה אוהב אתכם יותר משאוהבים הורים את בנם יחידם. אין הוא רוצה לדכא את רוחכם ולייסרכם. הוא רוצה שתעבדו אותו בשמחה. זה ניסיון שנועד לבחון את עוצמת אמונתכם, אם ברצונכם לזכות בגשמי ברכה, עשו זאת בשמחה!". המגיד ירד בצעדים כושלים מהבמה. "יהודים יקרים", המשיך הצעיר, "הבה נצא בריקוד שמח ונאמין כי ישועת ה' כהרף עין. נוכיח למי שמשיב הרוח ומוריד הגשם, כי למרות הבעצרת הקשה, לא נפגמה אמונתנו בו. הבה נניח יד איש על כתף רעהו ונישא רגלינו בריקוד של שמחה. הדברים סחפו אחריהם את כל בני העיירה לריקוד שמח, שעליו ניצח האורח הצעיר. עם כל סיבוב נוסף גברה האמונה והשמחה עד שהכול רקדו בעוז ובחדווה שנבעו מאמונה יהודית פשוטה ויוקדת. פניהם כבר היו שטופות זיעה מהריקוד הנמרץ כעבור דקות מעטות גברו הטיפות ועיניהם הנישאות של יהודי העיירה נרטבו אף הן בגשם הנדבות שהחל ניתך ארצה.

הדרכת תפלה ותורה - סידור עולת ראי"ה

"ולא תתורו אחרי לבבכם, ואחרי עיניכם, אשר אתם זונים אחריהם" המעשים, הממשיכים בכח קדושתם בתור מצות אלהיות, את האורה האלהית, בתוכיותם של החיים, פועלים הם את פעולתם, להאיר את כל מחשכי הטבעיות הגסה של האדם, שממנה באה ההשקפה החשוכה של כל הדעות הכוזבות, הרהורי מינות והרהורי עבודה זרה, שאנו מוצלים מהם ע"י ההארה הקדושה של אור ד' שבקדושת המצוות. והכח המחשבי העדין הולך הוא וחותר בתוך מעבי הגויה, ומעדן את הבשר ואת הדם, עד שהזוהמא הגופנית הולכת ומתנדפת, ובמקומה באה טבעיות עדינה של טהרת החיים, שהיא מזככת את הלב ואת העינים גם יחד ומשמרת אותם מתזנותם השובבה.

העלון יוצא לעילוי נשמת בחורי השיבה שנרצחו ערב ר"ח אדר ב' תשס"ח ה"ד